

Här kommer en ny dikt som är hämtad ur Pälle Nävers bok, Livets melodi

Förhöstlyrik

Vid bordet här jag sitter
med pennan i min hand
och mumlar och funderar
och får en rad ibland;
Ifrån mitt öppna fönster
jag ser ett insjöblänk,
som glimtar mellan björkar,
som nyss fått gula stänk.

Nu strävar ung September
på stig och utmed strand
med ljungbukett i hatten
och lingonkorg i hand;
och här och där ett smycke
han varsamt flätar in
i svala hult och dungar
till röst för håg och sinn...

Från solblå horisonter,
från färg och doft och sus
ett stilla vemod stiger
och famnar träd och hus..
Min gamla vemodslära
får åter ton och röst,
när ängens mogna rönnar
står prunkade mot höst.

Men sommarljus och blomdoft,
som gled mej nyss förbi,
skall dock i hjärtats mörkrum
till klara bilder bli.

Med saknaden som bakgrund
blir lyckans vildrosglöd
så frisk och nyutslagen
som aldrig förr och spröd.